

skulle forenes i noget, man kaldte det multikulturelle samfund, og hvor den arme danske befolkning skulle bære byrden af den virkelig-hedsforfalskning, som landets herskende klasse havde hengivet sig til i sin politiske korrekthed.

Omsider er det jo ved at blive erkendt. Virkningen af de dystre forhold og begivenheder, som vi også har oplevet her i landet, og som med særlig gru viser sig i Holland i øjeblikket, undgår ikke at påvirke sindene. Alle forstår nu, at indvandrerpolitikken bærer folkelig splittelse og elendighed i sit skød. Vi er nogle stykker, der har sagt det højt og tydeligt i en menneskealder.

De færreste herinde tør modsige Dansk Folkeparti, når vi hævder, at det er nødvendigt at lægge kursen skrappt om og at beskytte Danmark mod indvandringen.

Regeringsskiftet for 3 år siden var en konsekvens af erkendelsen. Også de partier, der stod bag indvandringspolitikken, slutter nu op bag stramningerne. I al ubeskedenhed: Vi havde ret i vores advarsel. Og regeringen har siden foråret 2002 sammen med os søgt at afværge eller i hvert fald begrænse katastrofen – undtagen på ét område. I spørgsmålet om indfødsret synes regeringen i skikkelse af sin integrationsminister at handle ligesom de franske royalister efter 1815, der intet havde glemt og intet havde lært.

Kl. 12.20

Vi lavede nye retningslinjer for indfødsret i maj 2002 og mente, at vi dermed havde sikret os, at dansk indfødsret ikke mere kunne kastes i grams til fremmede, som ikke havde kvalificeret sig til at blive danske.

Da vi forrige år opdagede, at vi havde taget forfærdelig fejl vedrørende sprogkravet, gjorde vi anskrig og bad ministeren gå med til en ændring, der sikrede, at dansk indfødsret og dermed dansk stemmeret til Folketinget fik man først, når man kunne tale et forsvarligt dansk.

Vi krævede, at den, der skulle opnå indfødsret, skulle tale dansk på niveau med de børn, der forlader den danske folkeskole. Det hedder dansk på VUC-niveau. Ministeren strittede imod med arme og ben. Vi gik derefter med til Dansk 3 med karakteren 8, for vi ville gerne bevare det gode samarbejde og modererede derfor vore krav.

Men integrationsministeren vil ikke høre tale om en sådan nødvendig sprogfærdighed og accepterer dansk på kaudervælskniveau som det sproglige krav til ansøgere om indfødsret. Dermed saboterer regeringen og integrationsministeren den erkendelse vedrørende indvan-

dringspolitikken, som den i andre sammenhænge har gjort sammen med et stort flertal i befolkningen.

Hermed står døren til Danmark fortsat på vid gab vedrørende denne helt afgørende del af udlændingepolitikken. Hermed kastes indfødsret fortsat i grams til alt, alt for mange.

Jeg spørger, hvorfor integrationsministeren på dette ene område nægter at se situationen i øjnene. Han har en begrundelse: Han vil have indfødsretten til at tjene integrationen. Integration, det er ministerens eneste interesse, men dansk indfødsret skal naturligvis ikke tjene integrationen. Det er integrationen, der skal bøje sig for indfødsretten.

Dansk indfødsret er målet, dvs. forsvaret for danskernes førstefødselsret til Danmark, men ministeren gør målet til middel, og dermed bi-drager han til den katastrofale udvikling, som vi i fællesskab har søgt at standse siden systemskiftet i november 2001.

Det andet argument imod en forsvarlig indfødsretspraksis er det terapeutiske, det, som oppositionen benytter sig af, når den siger, at vi skal give indfødsret til fremmede, fordi det er så synd for dem, at de ikke får det. Nej, hverken terapi eller integration må bestemme, hvem der opnår dansk indfødsret. Det må alene det danske folks liv og lykke. Det er det danske folks førstefødselsret til sit eget land, der er målet, og de forskellige midler skal ikke svække eller opheve dette mål.

Vi afventer, at integrationsministeren ser dette i øjnene, på samme måde som han og regeringen har erkendt sandheden i vore tidligere advarsler imod en katastrofal indvandringspolitik. Vi er overbeviste om, at det kun er et spørgsmål om tid – og tiden løber hurtigt nu, som det viser sig i Holland – men indtil da må vi stemme nej til en indfødsretslov, hvis sprogkrav er ganske utilstrækkelige.

Else Theill Sørensen (KF):

Vi kan lave en lang føljeton ud af de debatter, vi har haft i den her sammenhæng igennem de sidste 3 år. Lad mig starte med at sige, at hr. Søren Krarup hele tiden blander indfødsretsspørgsmålet sammen med udlændinge- og indvandringspolitikken i al almindelighed.

Jeg tror godt, jeg kan sige, at vi i det flertal, der har stået bag stramningerne i udlændingepolitikken, har været meget enige, og det flertal har jo dækket Venstre, Det Konservative Folke-